

Cuves de Sassenage

(ääntämisohje: "kyv dö sasnaash")

Pituus 9,2 km, **syvyys** 438 m.

Parkkipaikka: 45.208032, 5.656978 (turistiluolan parkkipaikka)

Sisäänkäynti: 45.208645, 5.651524

Cuves de Sassenage on erittäin vaihteleva ja leppoisa luolasto, jonka virta on riittävän kostea ollakseen tunnelmallinen, mutta ei kuitenkaan ikävän märkä (sanoo Spéléo dans le Vercors). Tässä kuvaillun reitin kulkemiseen kuluu 10-15 tuntia.

Historiaa

E.-A. Martel tutki luolaston alkuosaa jo vuonna 1884, mutta nykyistä turistiluolaa edemmäs päästiin ensimmäistä kertaa vasta lokakuussa 1947. Sen jälkeen nimekäs joukkio luolaajia, mm. Eymas, Berger, Bourgin ja Petzl, kartoitti luolaa useita vuosia. Nämä luolaajat myös löysivät ylempää samasta kalkkikivikerrostumasta Gouffre Bergerin vuonna 1953, ja sen veden selvitettiin värjäyskokeilla päätyvän Sassenageen. Seuraavina vuosina lukemattomat luolaajat tutkivat Sassenagen käytäviä, ja vähitellen etenivät yhä syvemmälle. 70-luvulle tultaessa kaikki kuivat osat oli kartoitettu, mukaanlukien luolaston korkein kohta 432 m sisäänkäynnin yläpuolella. Sukeltajat onnistuivat pääsemään läpi vielä muutamasta sumpusta, mutta kuljettavaa yhteyttä Gouffre Bergeriin ei edelleenkään ole löydetty.

Ajo-ohjeet ja lähestyminen

Etsiydy Sassenagen kylään (lähelle Grenoblea), ja seuraa kylttejä Cuves de Sassenagen turistiluolan parkkipaikalle. Lähestymiskävely on noin 10 min kävelytie turistiluolan suulle. Luolan alkuosa on siistitty ja valaistu turistikierroksia varten. Luolaan pääsy vaatii erikoisjärjestelyjä ja avaimen.

Luolan kuvaus

Luolasto alkaa suurella sisäänkäynnillä (10 x 5 m), josta virtaa ulos Germe-joki. Sen sivussa olevasta turistiluolan sisäänkäynnistä lähtevät turistikierrosten käyttämät pienet sokkeloiset käytävät, jotka voivat tulva-aikaan olla täynnä vettä. Turistiosuus loppuu Salle Saint-Brunoon, jonka vasemmalta laidalta laskeudutaan suuriin lohkareikkoisiin tiloihin, joista löytyvää pientä virtaa seuraillen päädytään Salle à Mangeriin, joka on yksi luolaston keskeisistä risteyspaikoista.

Lyhyt kiipeily ylös vastapäätä vetistä käytävää vie keskikokoisten käytävien labyrinttiin nimeltään Le Gruyère, joka johtaa Puits Lavignen 13 m köysiosuuden luo. Tämän köysiosuuden juurelta on yhteys kahteen verkostoon: Galerie Ouestin (läntinen galleria) pitkään suoraan umpikujaan, sekä jokeen, joka tunnetaan Rivière des Benjaminsin ja Affluent de Saint-Nizierin nimillä, ja joka vie eteenpäin.

Rivière Benjamin löytyy, kun laskeutuu Puits Lavignen alta lohkareikkoa ja tunkeutuu lohkareiden välisestä vertikaaliahtaikosta. Joessa saattaa joutua hieman temppuilemaan, jos haluaa pysytellä kuivana. Se on kaunis ja vaihteleva, välillä vastaan tulee pieniä saleja ja hiidenkirnuja, välillä kuivempia osia. Kun joki menee sumppuun, se kierretään kuivan osion nimeltä Les Dièdres kautta. Tämän luolan osan lattia on välillä mutaa, välillä hiekkaa. Hiekkainen ahtaikko nimeltä Chatière Maho yhdistyy suureen Salle du Thermomètreen.

Salista jatketaan ylemmän tason verkostoon, joka kiertää Réseau des Marmitesin, ja aukenee Cascade Jacquelinen ylle, missä taas tavataan virta. Yläjuoksullaan se vie suurten gallerioiden (2 x 6 m) sekä altaiden ja kiipeilyjen läpi viimein Siphon des Quatren sumppuun. Kymmenisen metriä ennen sumppua johtaa länteen päin meanderi, jota seuraa pitkä matala tila, joka aukenee viimein parvekkeelle (Balcon) joen yläpuolelle (P8). Täällä joki virtaa kaivertuneessa kanjonissa. Pienten vesiputousten sarjan jälkeen käytävä saapuu valtavaan saliin (20m leveä, 80m korkea) nimeltään Salle Carrel.

[illegible]